

จรรยาบรรณวิชาชีพกับความเป็นผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพในศตวรรษที่ 21

Professional Ethics and Professional Education Administrators in the 21st Century

วนิดา แสนอินตะ¹ และ พระฮอนด้า วาตสัทโท²

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น^{1,2}

Wanida Saninta¹ and Phra Honda Vadasatto²

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Khon Kaen Campus^{1,2}

Corresponding Author, E-mail: wanidasaninta@gmail.com

บทคัดย่อ

ผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 คือผู้ที่มีความสำคัญอย่างแท้จริงในการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ถึงแม้ว่าจะมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ แต่ก็ยังไม่สามารถทดแทนผู้บริหารที่มีคุณภาพได้ ผู้บริหารไม่เพียงแต่บริหารสถานศึกษาเท่านั้น แต่จำเป็นต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัดในการประกอบวิชาชีพของผู้บริหารการศึกษาถือเป็นการประกอบอาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบอาชีพทางการศึกษาจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง มีจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการพัฒนาผู้เรียน และประชาชนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิตสามารถประกอบสัมมาอาชีพเพื่อเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ ผู้ประกอบอาชีพทางการศึกษาจึงต้องเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคมด้วยการเป็นผู้ที่ทรงไว้ซึ่งความมีคุณธรรมและจริยธรรมเป็นหลักในการครองตน ครองคนและครองงาน ผู้บริหารจึงต้องมีศักยภาพและสมรรถภาพของการเป็นมืออาชีพ โดยเฉพาะในศตวรรษที่ 21 และการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นคนดี คนเก่ง มีจิตสำนึกในความเป็นไทย มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสังคม สร้างความรู้ สร้างคุณธรรม สร้างความสามัคคี และเอื้ออาทร ดังนั้น จรรยาบรรณวิชาชีพกับความเป็นผู้บริหารมืออาชีพ จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารทุกคนควรตระหนักและเห็นความสำคัญ เพื่อแก้ปัญหาการทุจริต การประพฤติผิดระเบียบ กระทำผิดทางเพศ กรณีชู้สาวอนาจาร และคอร์รัปชั่น การปฏิบัติตนของผู้บริหารสถานศึกษาตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะทำให้ผู้บริหารตระหนักต่อการปฏิบัติหน้าที่

* ได้รับบทความ: 28 มกราคม 2565; แก้ไขบทความ: 26 ธันวาคม 2565; ตอปรับตีพิมพ์: 28 ธันวาคม 2565

เพื่อที่จะนำตนเองไปสู่ความเป็นผู้บริหารมืออาชีพ และเป็นที่ยอมรับศรัทธาของสังคมต่อไป

คำสำคัญ: จรรยาบรรณ; วิชาชีพ; ผู้บริหาร; มืออาชีพ

Abstract

School administrators in the 21st century are the ones who are truly important in managing schools effectively and efficiently. Although there are new technologies But still can not replace the quality management. Administrators not only manage educational institutions but it is necessary to strictly adhere to professional ethics in the professional practice of educational administrators as an educational occupation which educational professionals need to be highly responsible, Consciousness in performing duties for the development of learners and people to be knowledgeable and capable of living, able to engage in careers in order to be good citizens of the nation. The practice of educational institution administrators in accordance with the professional ethics of the administrators is another way to make the administrators aware of the performance of their duties. Educational professionals must be able to act as a role model for society by being a person who has integrity and ethics as the principle of self-ruling dominate people and dominate jobs Executives must have the potential and competence of being a professional manager. Especially in the 21st century and the education reform of Thailand that aims to develop Thai people to be good people, smart people, have a conscience of being Thai. Participate in social building, knowledge building, morality, reconciliation and compassion. Therefore, professional ethics and professional management. Therefore, it is something that every executive should be aware of and appreciate to solve corruption problems misbehavior sexual offender Indecent adultery and corruption. The practice of educational institution administrators in accordance with the professional ethics of the administrators is another way to make the administrators aware of the performance of their duties in order to lead oneself to become a professional executive and is accepted by the faith of society.

Keywords: Code of Conduct; Profession; Executive; Professional

บทนำ

ปัจจุบันคนไทยในศตวรรษที่ 21 ต้องเผชิญกับปัญหาคุณธรรมจริยธรรมอย่างมาก เพราะเกิดจากความแตกแยกด้านความคิดและความเท่าเทียมกันในการดำรงชีวิต มีการใช้กำลังรุนแรง มากกว่าการใช้เหตุผลรวมทั้งการทุจริตทั้งภาครัฐและเอกชน การละเลยการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม คนในสังคมเห็นแก่ตัวซึ่งนำไปสู่ความเสื่อมเสียทางศีลธรรม การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมจึงเป็นสิ่งที่ดี ที่สังคมควรให้ความสำคัญอันจะทำให้เกิดประโยชน์ เกิดความสุขร่มเย็นของคนในชาติ ลดปัญหา ไม่ก่อให้เกิด ปัญหาการขาดคุณธรรมจริยธรรม

ผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพในศตวรรษที่ 21 ถือเป็นวิชาชีพทางการศึกษา เป็นผู้ที่มีบทบาทหน้าที่หลักในการถ่ายทอดวิชาความรู้ จัดการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้สามารถตอบสนอง ความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างยั่งยืนและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก เยาวชน และผู้เรียน ซึ่งเป็น อนาคตของชาติ ด้วยความสำคัญของวิชาชีพของผู้บริหารการศึกษาดังกล่าว พระราชบัญญัติสภาครูและ บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 กำหนดให้มีสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเรียกว่า "คุรุสภา" มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพออกและเพิกถอนใบอนุญาตกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐาน วิชาชีพ และจรรยาบรรณของวิชาชีพรวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เพื่อเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ดังนั้นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาจึงต้องได้รับใบอนุญาตในการประกอบ วิชาชีพ ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพตามที่กำหนดในข้อบังคับของคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพประกอบด้วย 1) มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับ ความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา ซึ่งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการ ศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะสามารถนำไปใช้นำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้ 2) มาตรฐานการปฏิบัติงาน ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือการแสดงพฤติกรรม การปฏิบัติงานและ การพัฒนางาน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามเพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมายการเรียนรู้หรือการจัดการศึกษา รวมทั้งต้องฝึกฝนให้มีทักษะหรือความชำนาญสูงขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง 3) มาตรฐานการปฏิบัติตน คือจรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะ ของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคมอันจะนำมาซึ่งเกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ แม้ว่าคุรุสภาได้มีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติตนหรือจรรยาบรรณวิชาชีพ สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติให้เหมาะสมกับความเป็นวิชาชีพชั้นสูง แต่มีหลายเหตุการณ์ที่แสดงถึงความละเลยต่อมาตรฐานวิชาชีพดังกล่าว จึงเป็นการสะท้อนถึงปัญหา ด้านศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา อาทิ ปัญหาครู ละเลยการสอนในชั้นเรียนเพื่อประกอบอาชีพส่วนตัว ปัญหาด้านชู้สาว ปัญหาการดื่มสุราในระหว่าง

ปฏิบัติหน้าที่ ขาดความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน จากเหตุผลดังกล่าวผู้บริหารการศึกษาจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 อย่างทัดเทียม มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

ความหมายของจรรยาบรรณวิชาชีพ

จรรยาบรรณวิชาชีพ (Code Of Conduct) หมายถึง ประมวลกฎเกณฑ์ความประพฤติหรือประมวลมารยาทของผู้ประกอบวิชาชีพนั้นๆ ต้องเป็นเอกลักษณ์ทางวิชาชีพ ให้ความรู้ มุ่งองค์กรหรือสมาคม ควบคุม

1. ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบวิชาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้
2. หลักความประพฤติที่เป็นเครื่องมือยึดเหนี่ยวจิตใจให้มีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคคลในแต่ละกลุ่มวิชาชีพ

จรรยาบรรณวิชาชีพ (Professional Ethics) เกิดขึ้นเพื่อมุ่งให้คนในวิชาชีพมีประสิทธิภาพ ให้เป็นคนดีในการบริหารจัดการวิชาชีพ ให้คนในวิชาชีพมีเกียรติศักดิ์ศรีที่มีกฎเกณฑ์มาตรฐานจรรยาบรรณ จรรยาบรรณมีความสำคัญและจำป็นต่อทุกอาชีพ ทุกสถาบัน และหน่วยงาน เพราะเป็นที่ยึดเหนี่ยวควบคุม พฤติกรรม ปฏิบัติด้วยความดีคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ.2549 เห็นชอบด้วยกับ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ 5 ด้าน คือ 1) ด้านกฎหมาย 2) ด้านการเมือง 3) ด้านสังคม 4) ด้านธุรกิจ และ 5) ด้านราชการ ทางด้านสังคม มอบให้กระทรวงวัฒนธรรม ดำเนินการร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวัตถุประสงค์ส่งเสริม สนับสนุน ให้องค์กรวิชาชีพมีการรวมพลังประกาศยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพในการประกอบสัมมาอาชีพ ด้วยความสัตย์ซื่อ สุจริต มีคุณธรรม จริยธรรม และรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งสร้างมาตรฐานวิชาชีพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม

สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 ได้ยอมรับกันว่า การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และสังคมของประเทศ เพื่อให้ได้พลเมืองที่ดีของประเทศและเป็นพลเมืองที่ดีของโลก อันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้ก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ การกิจในการจัดการศึกษาจึงต้องอาศัยความเป็นวิชาชีพขั้นสูงของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงซึ่งต้องมีความรู้และความชำนาญ ในการจัดการศึกษาอย่างเป็นการเฉพาะตามศาสตร์ทางการศึกษา (Pedagogy) ซึ่งเรียกว่า วิชาชีพทางการศึกษา (จักรพรรดิ วัฒนา, 2556) ในพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ได้ให้ความหมายของวิชาชีพทางการศึกษาว่า เป็นวิชาชีพที่ทำหน้าที่หลักด้านการเรียนการสอนและ

ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆรวมทั้งการรับผิดชอบบริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งของภาครัฐและเอกชน และการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตลอดจนการสนับสนุนการศึกษาให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศก์ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2549) จากความหมายของวิชาชีพทางการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งได้แก่ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาานิเทศก์ และผู้บริหารการศึกษา ต้องมีความรู้ความชำนาญเฉพาะตามบทบาทหน้าที่ของการประกอบอาชีพซึ่งต้องอาศัยการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเพียงพอก่อนที่จะประกอบวิชาชีพและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องจนเป็นมืออาชีพ (Professional) เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรในแต่ละระดับได้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ (Ulrich, E. D., 2004) ที่กล่าวว่า "มืออาชีพรุ่นใหม่" คือบุคคลที่นอกจากจะสามารถปฏิบัติงานที่ต้องใช้ความรู้ มีประสบการณ์สูง และสามารถปฏิบัติงานในสาขาหรืองานใดงานหนึ่งได้อย่างดีแล้วยังต้องมีการพัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบจนเป็นที่ยอมรับร่วมกัน โดยมีจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นกรอบแนวทางความประพฤติและทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุประสิทธิผล

ความสำคัญของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21

ความสำคัญของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาหรือวิชาชีพทางการศึกษา มีปรากฏในรายงานของคณะกรรมการการศึกษานานาชาติว่าด้วยการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ยกย่อง ว่าเป็นวิชาชีพซึ่งมีการบริหารงานอย่างเป็นระบบมากที่สุดในโลก (Delors, Jacques & others, 1996) ผู้ที่ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาคควรภาคภูมิใจ ตระหนักในความสามารถและความเป็นปึกแผ่นมั่นคงของวิชาชีพทางการศึกษา ในอดีตที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของสังคมทั้งในระดับประเทศและระดับโลกได้ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดและวิธีการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาเป็นอย่างมาก แต่บุคคลกลุ่มนี้ก็ยังรักษาทบทางและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมุ่งมั่นสามารถรับมือกับกระแสโลกาภิวัตน์ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเท่าทัน ในสังคมไทยคนส่วนใหญ่ยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความสำคัญหลายประการ สรุปได้ดังนี้ เตรียมเยาวชนไทยให้มีทักษะสังคม ทักษะชีวิตพร้อมที่จะเผชิญและสร้างอนาคตด้วยความมั่นใจด้วยวินัยและความรับผิดชอบ เป็นผู้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเด็กและเยาวชน ช่วยพัฒนาเจตคติของเด็กที่มีต่อการเรียนรู้ในทางสร้างสรรค์ เร่งเร้าให้เด็กใฝ่เรียนรู้ กระตุ้นให้มีอิสระในทางความคิดมีทักษะการคิดวิเคราะห์ ส่งเสริมการเรียนรู้ด้าน ICT ส่งเสริมให้มีสติปัญญาเฉียบคม และการสร้างสันติสุขในสังคมในประเทศและสังคมโลก

ผู้บริหารมืออาชีพ (Professional Administrator) ในศตวรรษที่ 21

ผู้บริหารมืออาชีพ หมายถึง ผู้บริหารที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาบริหารจัดการละดำเนินการให้ผู้เรียนทุกคนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มุ่งมั่นในการที่จะจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและสมบูรณ์แบบ โดยให้เกิดผลในทุกระดับกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนเป็นชุมชนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ นำไปสู่ความเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพและสมบูรณ์แบบ คือ สถานศึกษาที่มีความร่มรื่น มีสภาพน่าอยู่ และน่าเรียน โดยมีกระบวนการเรียนรู้ การบริหารจัดการที่เชื่อมโยงสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง อย่างมีคุณภาพ ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณภาพในลักษณะเก่ง ดี และมีความสุข พัฒนาให้ครูมีคุณภาพ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้โดยสันติ ร่วมมือร่วมใจกันในการทำงาน มีความสามัคคี ทำงานเป็นทีม ซึ่งจะช่วยนำพา โรงเรียนและชุมชนมีคุณภาพที่ดีมากยิ่งขึ้น มีคำกล่าวว่า "กว่าจะเป็นผู้บริหารนั้นยากยิ่ง แต่การจะเป็น นักบริหารมืออาชีพยากยิ่งกว่า" และ "ไม่มีองค์กรใดแย่ แต่ผู้บริหารเยี่ยมและไม่มีผู้บริหารเยี่ยมแต่องค์กรแย่" (สุรัตน์ ดวงชาทม, 2560) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีสำคัญในการปฏิรูปการเรียนรู้ในสถานศึกษาเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาคือผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่จะต้องเป็นตัวอย่างของการปฏิรูปปรับเปลี่ยนกระบวนการ เรียนรู้และการบริหารให้กับครู นักเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองและคนในชุมชน

หลักในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21

หลักในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา คือ หลักการครองตน ครองคน และครองงาน ซึ่งผู้บริหารหลายท่านได้นำหลักการนี้ไปใช้แล้วประสบความสำเร็จหลายท่าน ผู้เขียนบทความได้นำ รายละเอียดมาอธิบายเพื่อให้มองเห็นภาพได้ชัดเจน ดังนี้

1. หลักครองตน หมายถึง ปฏิบัติงานตามหลักฆราวาสธรรม 4 ซึ่งเป็นหลักการครองชีวิตของ คฤหัสถ์ ผู้มีใช้นักบวช ดังนี้

1.1 สัจจะ : มีสองความหมาย คือ 1) พูดถึงการใช้ชีวิตโดยยึดความจริงเป็นที่ตั้ง ได้แก่ การเป็นคนถือความจริงเป็นหลักธรรมสำหรับ คิด พูด และกระทำ เรียกว่า เป็นคนจริง คนซื่อสัตย์ ตรงตรง 2) การใช้ความจริงเป็นหลักในการกำหนดความสัมพันธ์กับผู้อื่น เรียกว่า เป็นคนจริงใจ พูดจริง และทำจริง ตามหลักฆราวาสธรรม 4 ทางพุทธศาสนาได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนตามหลัก ดังนี้

1.2 ทมะ : มีสองความหมาย คือ 1) การข่มใจตนเองไม่ให้เป็นที่หาสาของกิเลส หรือการฝึกใจ ตนเอง ได้แก่ โลก หลง เรียกว่าเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกใจตนเอง ฝึกนิสัยตนเอง จนสามารถควบคุมใจ ควบคุม วาจา และควบคุมการกระทำให้เป็นไปในสิ่งที่ดีที่ควรได้ 2) การแก้ไขข้อบกพร่องของตน และการปรับปรุง ตนให้เจริญก้าวหน้าด้วยสติปัญญา ทมะ จึงมีจุดหมายที่ทำให้เกิดปัญญา

1.3 ขันติ หมายถึง ความอดทนที่ตั้งหน้าตั้งตาจดจ่อในการทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียร โดยมุ่งมั่นที่ให้งานบรรลุถึงจุดหมาย ไม่ ย่อท้อ ท้อถอย หนักเอาเบาสู้อยู่ ไม่หวั่นไหว แต่เป็นผู้ที่มีความ

แข็งแกร่ง อดทนจนสามารถฝ่าฟันอุปสรรคไปได้ จนสุดท้ายไปถึงซึ่งความสำเร็จของงาน หรือความสำเร็จในแต่ละช่วงชีวิต

1.4 จาคะ หมายถึง เป็นผู้มีจิตใจกว้างพร้อมรับฟังความทุกข์ ความคิดเห็น และความต้องการของบุคคลอื่น เป็นคนใจไม่คับแคบ ไม่เห็นแก่ตนหรือเอาแต่ใจตน แต่พร้อมที่จะร่วมมือช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แบ่งปัน เสียสละแม้แต่ความสุขสบายส่วนตนหรือผลประโยชน์ส่วนตนได้

2. หลักการครองคน คือ การรู้จักคนอื่น มองคนอื่นในแง่ดี ทำงานร่วมกับคนอื่นได้อย่างสันติ การครองคนจึงเป็นเรื่องที่ยากที่สุด ซึ่งควรทราบหลักการครองใจคน ตามหลักสังคหวัตถุธรรม 4 ประการทางพุทธศาสนาได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ดังนี้

2.1 ทาน คือ รู้จักปันสิ่งของของตนแก่ผู้อื่นที่ควรให้

2.2 ปิยวาจา คือ เจรจาอ่อนหวานกล่าวแต่วาจาที่สุภาพอ่อนโยน

2.3 อตถจริยา คือ รู้จักประพฤติสิ่งที่ป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น

2.4 สมานัตตตา เป็นมีตนเสมอ คือ ไม่ถือตัว เย่อหยิ่ง จองหอง อวดดี

3. หลักการครองงาน หมายถึง การมีความสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ และงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดี ซึ่งควรทราบหลักการครองงาน ตามหลักอิทธิบาท 4 ทางพุทธศาสนาได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ดังนี้

3.1 ฉันทะ คือ ความรักงาน เป็นผู้รักงานที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ และจะต้องเอาใจใส่กระตือรือร้นในการเรียนรู้ และเพิ่มพูนวิชาความรู้ ความสามารถใน การทำกิจการงาน

3.2 วิริยะ คือ ความพากเพียร เป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียร ประกอบด้วยความอดทน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากในการประกอบกิจการงานในหน้าที่หรือในอาชีพของตน

3.3 จิตตะ คือ เป็นผู้มีความจดจ่ออยู่กับกรงาน เป็นผู้เอาใจใส่ต่อกิจการงานที่ทำ และมุ่งกระทำ งาน อย่างต่อเนื่อง จนกว่าจะสำเร็จ ไม่ทอดทิ้งหรือวาง ธุระเสียกลางคัน

3.4 วิมังสา คือ ความเป็นผู้รู้จักสังเกต 1) เป็นผู้มีความคิดริเริ่ม มีความคิด สร้างสรรค์ 2) เป็นนักพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่ล้าหลัง 3) เป็นผู้มีสำนึกใน ภาระหน้าที่ความ รับผิดชอบ

บัญญัติ 10 ประการสำหรับผู้บริหารมืออาชีพในศตวรรษที่ 21

1. มีบุคลิกภาพที่ดี (personality) ผู้บริหารมืออาชีพต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี คนที่มีบุคลิกภาพดี คือ คนที่มีจิตใจแจ่มใส กายสง่า วาจาดี หรือคนที่มีบุคลิกต้องตา วาจาต้องใจ ภายในต้องเยี่ยม ดังนั้น บุคลิกภาพดีจึงมีชัยไปกว่าครึ่ง

2. มีความรู้ดี (knowledge) ผู้บริหารมืออาชีพจะต้องเป็นผู้มีความรู้ดี ผู้ที่มีความรู้ดีจะเป็นผู้มีการมีเป็นที่ยอมรับ Francis Bacon (1561-1626) กล่าวว่า "knowledge is power"

หมายความว่า ความรู้คือพลัง (Shapp, Martha G. and other, 1966) ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการบริหารจะเป็นผู้ที่รู้กว้างและรู้ลึก คือ "know something in everything" หมายความว่า รู้ทุกสิ่งในบางสิ่ง คือ รู้งานในหน้าที่ที่ต้องรู้ลึก รวมทั้งรู้อย่างถูกหลักวิชา สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. วิสัยทัศน์ (vision) ผู้บริหารมีอาชีพต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล วิสัยทัศน์ คือ สิ่งที่ยากเห็น อยากมี อยากเป็นในอนาคต หรือภาพความสำเร็จในอนาคตที่มีความเป็นไปได้ ทำหาย และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป้าหมายและค่านิยมขององค์กร ผู้ที่มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลต้องเป็นผู้ที่เรียนรู้มาก คือ ได้อ่าน ได้ฟัง ได้เห็น ได้ทำมาก คนที่มีวิสัยทัศน์และมุ่งมั่นนำวิสัยทัศน์สู่การปฏิบัติ (Vision with action) มักจะประสบความสำเร็จ ในทางตรงกันข้ามคนที่ไม่มีวิสัยทัศน์แต่ไม่พยายามนำวิสัยทัศน์สู่การปฏิบัติ (vision with action) ก็เท่ากับการเพ้อฝัน ดังนั้นผู้บริหารมีอาชีพต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและมุ่งมั่นนำวิสัยทัศน์สู่การปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จอยู่เสมอ

4. มีมนุษยสัมพันธ์ (Human Relationship) มีคำกล่าวว่า "นกไม่มีชนคนไม่มีเพื่อนชั้นที่สูงไม่ได้" ผู้บริหารมีอาชีพต้อง "อ้วนน้อง ประคองพี่ กอดคอเพื่อน ผู้ใหญ่ตั้ง ผู้น้อยดัน คนเสมอกันพุง" และ "จริงใจ กับมิตร พิชิตใจมวลชน" ผู้บริหารมีอาชีพจึงต้องเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อทุกคน ทั้งนาย ลูกน้อง เพื่อน และคนทั่วไป เพราะความสำเร็จในการบริหารไม่ได้เกิดจากการทำงานเพียงลำพังของผู้บริหาร แต่เกิดจากการที่ทุกฝ่ายให้ความช่วยเหลือสนับสนุน

5. มีภาวะผู้นำ (Leadership) มีคำกล่าวว่า "ผู้นำไม่จำเป็นต้องเป็นผู้บริหารแต่ผู้บริหารจำเป็นต้องเป็นผู้นำ" นักบริหารมีอาชีพจะต้องเป็นผู้นำที่เข้มแข็ง (strong leadership) สามารถนำทีมปฏิบัติงานให้บรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6. เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Chief Change Officer) หากที่ใดไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่นั่นไม่มีการพัฒนา การเปลี่ยนแปลง คือการพัฒนา (Changing is development) ผู้บริหารมีอาชีพจะต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ดีขององค์กร โดยเฉพาะในยุคปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ยังมีความต้องการผู้นำการเปลี่ยนแปลง จึงจะทำให้งานบรรลุผลสำเร็จ ผู้บริหารที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงจะต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 2) มีความรู้ลึกและรอบรู้ 3) มีความกล้าที่จะเปลี่ยนแปลง

7. มีคุณธรรมจริยธรรม (Moral and Ethics) คุณธรรมเปรียบเหมือนโลหิตที่หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณ ผู้บริหารให้ผู้บริหาร "คิดดี พูดดี ทำดี" ผู้ที่มีคุณธรรมประจำใจจะมีจริยธรรมทั้งตามเสมอ จึงทำให้ความสามารถในการครองตน ครองคน ครองงาน ได้อย่างสง่างาม และทำให้การบริหารองค์กรมีประสิทธิภาพ

และประสิทธิผล จึงกล่าวได้ว่า "ความดีถกชิงวิ่งราวกันไม่ได้ ความชั่วทดแทนกันไม่ได้ ความกล้าแบ่งปันกันไม่ได้" ดังนั้น ผู้บริหารมีอาชีพจะต้องหมั่นตรวจสอบตนเองให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่เสมอ รับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน ตระหนักในคุณค่าของความดีและมีคุณธรรม เพื่อให้เกิดการมีและสร้างความศรัทธาเชื่อมั่นแก่บุคคลอื่นทั้งภายในและภายนอกองค์กร

8. บริหารจัดการดี (Administration & Management) นักบริหารมีอาชีพจะต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการ สามารถมองภาพงานได้ตลอดแนว ทะลุปรุโปร่ง (See through) คือ รู้จักจุดเริ่มต้นของงาน และจุดสุดท้ายของงานและรู้จักกำหนดกลยุทธ์ในการทำงานสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างยั่งยืน การเป็นสุดยอดของผู้บริหารมีอาชีพคือ เมื่อบริหารแล้วได้ทั้งงานได้ทั้งคน หมายความว่า งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย บุคลากรในองค์กรก็มีความสุข แต่ในโลกแห่งความเป็นจริงมักจะหาผู้บริหารดังกล่าวได้ยากยิ่ง ส่วนใหญ่จะพบแต่ผู้บริหารที่บริหารแล้วได้เพียงแค่งานแต่ไม่ได้คน หรือได้เพียงแค่นคนแต่ไม่ได้งาน นักบริหารมีอาชีพจะต้องรู้จักประยุกต์ศาสตร์ทางการบริหารมาใช้อย่างมีศิลป์ เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหาร ดังนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นต้องแสวงหาความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี หลักการ แนวคิด ทฤษฎีใหม่ๆ มาปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการอยู่เสมอให้ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งถือได้ว่าเป็นยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

9. มีความสามารถพิเศษรอบด้าน (Talent) ความสำเร็จในการบริหารนอกจากจะเป็นผู้มีความสามารถในการบริหารจัดการแล้วผู้บริหารมีอาชีพจะต้องมีความรู้และทักษะที่สำคัญอื่น ๆ อีกมากมาย เช่น กล้าตัดสินใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นนักประสานงานที่ฉันทฉลารอบด้าน รู้จักบริหารงานแบบมีส่วนร่วม สร้างทีมงานและพัฒนาทีมงาน เสริมสร้างพลังอำนาจ ตลอดจนความสามารถในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการ 10. เป็นผู้นำวิชาชีพ (Professional Leadership) ผู้บริหารมีอาชีพจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ของวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีความสามารถในการประกอบวิชาชีพจนมีความชำนาญการหรือเชี่ยวชาญในวิชาชีพ มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ เป็นที่ยอมรับของผู้ที่ประกอบวิชาชีพเดียวกัน และผู้รับบริการ นอกจากนี้ยังเป็นผู้ที่มีความประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ประกอบวิชาชีพเดียวกัน

ความสำคัญของจรรยาบรรณวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21

คำว่า "จรรยาบรรณวิชาชีพ" เป็นคำที่นำมาใช้เพื่อเป็นข้อบังคับให้บุคคลในวิชาชีพหนึ่งพึงปฏิบัติตาม โดยนำความหมายของคำว่า "จริย" ซึ่งแปลว่า การประพฤติดี และความหมายของคำว่า "บรรณ" คือ ข้อความที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร บันทึกที่กำหนดไว้มาใช้เพื่อสร้างบรรทัดฐานของวิชาชีพนั้น ๆ

วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์ 47

ปีที่ 9 ฉบับที่ 4 ตุลาคม - ธันวาคม 2565

มาตรฐานการปฏิบัติตน เป็นมาตรฐานที่กำหนดขึ้นมาโดยคุรุสภา เพื่อให้เป็นมาตรฐานด้านจรรยาบรรณสำหรับวิชาชีพทางการศึกษา จึงหมายถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับการประพฤติตนของผู้ประกอบอาชีพ โดยมีจรรยาบรรณของผู้ประกอบอาชีพเป็นแนวทางและข้อพึงระวังในการประพฤติปฏิบัติ เพื่อดำรงไว้ซึ่งจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นจนได้รับการร้องเรียนถึงคุรุสภา อันจะส่งผลให้ผู้นั้นอาจถูกคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (1) ยกข้อกล่าวหา (2) ตักเตือน (3) ภาคทัณฑ์ (4) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกิน 5 ปี (5) เพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา 54) ดังนั้นผู้บริหารการศึกษาจึงต้องยึดถือมาตรฐานการปฏิบัติตนเป็นหลักในการปฏิบัติงานในหน้าที่ ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดที่เป็นมาตรฐานความรู้ในด้านคุณธรรม และจริยธรรมสำหรับผู้บริหารด้วย

มาตรฐานวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2549 : 25-44) ออกข้อบังคับของคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ซึ่งกำหนดมาตรฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาโดยตรง ดังนี้

1. มาตรฐานด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา

1.1 มาตรฐานด้านความรู้

1) มีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการบริหารการศึกษา หรือเทียบเท่า หรือคุณสมบัติอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีความรู้ ดังต่อไปนี้ 1. หลักและกระบวนการบริหารการศึกษา 2. นโยบายและการวางแผนการศึกษา 3. การบริหารจัดการด้านวิชาการ 4. การบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ 5. การบริหารงานบุคคล 6. การบริหารกิจการนักเรียน 7. การประกันคุณภาพการศึกษา 8. การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ 9. การบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์ชุมชน 10. คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

1.2 ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารสถานศึกษาที่คณะกรรมการคุรุสภารับรอง

2. มาตรฐานด้านประสบการณ์วิชาชีพ

2.1 มีประสบการณ์ด้านปฏิบัติการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

2.2 มีประสบการณ์ด้านปฏิบัติการสอน และต้องมีประสบการณ์ในตำแหน่งหัวหน้าหมวด หัวหน้าสาย หัวหน้างาน หรือตำแหน่งบริหารอื่นในสถานศึกษามาแล้วไม่น้อย 2 ปี

มาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21

มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการ เกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษา

มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับการพัฒนาบุคลากร นักเรียน และชุมชน

มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้ร่วมงานให้สามารถปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพ

มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนงานขององค์กรให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริงวางแผนงานขององค์กร ได้อย่างมียุทธศาสตร์ เหมาะสมกับเงื่อนไข ข้อจำกัดของผู้เรียน ครู ผู้ร่วมงาน ชุมชน ทรัพยากร และ สิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับนโยบาย แนวทางเป้าหมายของการพัฒนา

มาตรฐานที่ 5 พัฒนาและใช้นวัตกรรมการบริหารจนเกิดผลงานที่มีคุณภาพสูงขึ้นเป็นลำดับ

มาตรฐานที่ 6 ปฏิบัติงานขององค์กรโดยเน้นผลถาวร ผู้บริหารมีอาชีพเลือกและใช้กิจกรรม การบริหารที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นของบุคลากรและสถานศึกษา

มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเป็นระบบและผลที่ปรากฏมี หลักฐานยืนยันชัดเจน

มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี

มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานอื่นอย่างสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ 10 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาความประทับใจของผู้ร่วมงานที่มีต่อ ผู้บริหารสถานศึกษา คือ ผู้บริหารอาชีพความเป็นผู้รอบรู้ ทันสมัย ทันโลก รู้กว้างขวางและมองไกล ต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกทุก ๆ ด้าน

มาตรฐานที่ 11 เป็นผู้นำและสร้างผู้นำผู้บริหารมืออาชีพ สร้างวัฒนธรรมในสถานศึกษาที่ดี

มาตรฐานด้านการปฏิบัติตนหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย

1. จรรยาบรรณต่อตนเอง

1.1 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ทนต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

2. จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

2.1 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องรัก ต้องศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

3. จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

3.1 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจ แก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเท่าเทียมกัน

3.2 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงาม แก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

3.3 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

3.4 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องไม่กระทำความผิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกายสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์และผู้รับบริการ

3.5 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

4. จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

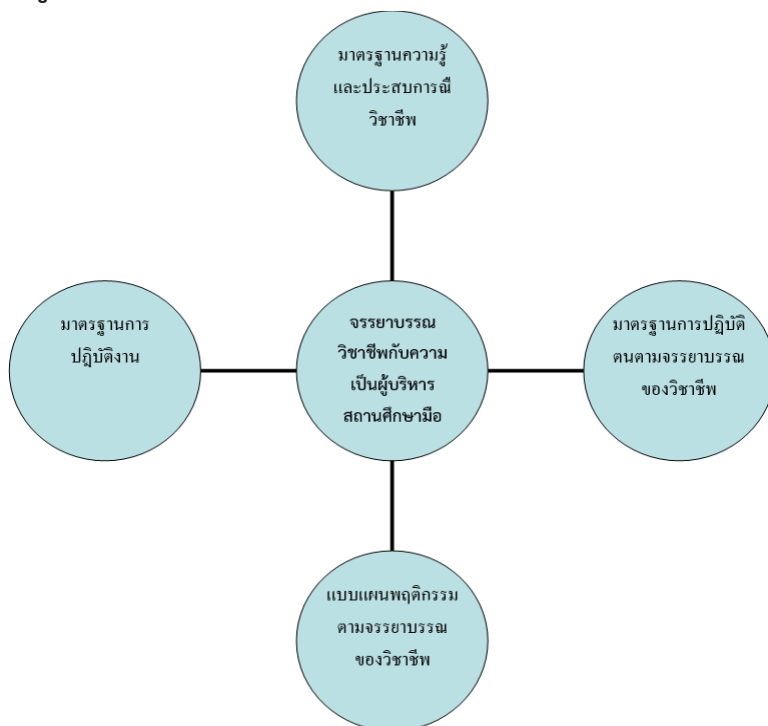
4.1 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาพึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกัน และกันอย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่น ในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะจรรยาบรรณต่อสังคม

4.2 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงประพฤติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อมรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข

สรุป

จรรยาบรรณวิชาชีพกับความเป็นผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพในศตวรรษที่ 21 จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำมาปฏิบัติตนตามแบบแผนพฤติกรรมจรรยาบรรณของวิชาชีพ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง ผู้ประกอบวิชาชีพบริหารสถานศึกษาจึงควรต้องตระหนักและใส่ใจที่จะปฏิบัติตามโดยยึดถือว่าเป็น ศีลของผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งจะช่วยให้กระทำความผิดจนเกิดการร้องเรียนทำให้เสียหาย และยังเป็นภาระระดับความเป็นวิชาชีพขั้นสูงของผู้บริหารสถานศึกษาอีกด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาควรมุ่งส่งเสริมพัฒนาการบริหารและดำเนินการให้ผู้เรียนทุกคนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ จัดการศึกษาที่มีคุณภาพและสมบูรณ์แบบอย่างยั่งยืน คือ เป็นสถานศึกษาที่มีความร่มรื่น มีสภาพน่าดู น่าอยู่ น่าเรียน โดยมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการที่เชื่อมโยงสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงอย่างมีคุณภาพ ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณภาพในลักษณะเก่ง ดี และมีความสุข ทำให้ครูมีคุณภาพและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติ มีความสามัคคี ร่วมมือร่วมใจกันในการทำงาน มีการทำงานเป็นทีมนำไปสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จของโรงเรียนโดยให้เกิดผลในทุกมิติกับผู้เรียน อีกทั้งผู้บริหารศึกษาควรต้องพัฒนาตนเองสู่การเป็นผู้บริหารมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ให้เป็นที่ยอมรับ มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ปรากฏต่อสาธารณชนมากยิ่งขึ้น อันส่งผลต่อคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และคุณภาพการศึกษาในประเทศไทยในศตวรรษที่ 21 อย่างยั่งยืนในอนาคตต่อไป เกิดความเข้มแข็งของชุมชนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ ชุมชนมีคุณภาพ

องค์ความรู้ใหม่

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- จักรพรรดิ วะทา. (2556). หลักวิชาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลีฟวิ่ง.
- สุรัตน์ ดวงชาทม.(2560). ผู้บริหารมืออาชีพ. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2565 จาก <https://www.google.co.th>.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2549) กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เล่ม 1. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- Delors, Jacques & others. (1996). Learning : The Treasure within. Report to UNESCO of the International Commission on Education for the Twenty-first Century. Vendome: UNESCO.
- Shapp, Martha G. and other. (1966). "Francis Bacon 1561-1626", The New Book Of Knowledge. Vol. 2. New York: Grolier Inc.
- Ulrich, E.D. (2004). Human resources business process outsourcing. Stephen M. Ross School of Business, University of Michigan.